

РЕШЕНИЕ

№ 754

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ани Захариева

Членове: Аделина Иванова
Доротея Кехайова

при участието на секретаря Богданка Н. Гешева
в присъствието на прокурора Т. В. Т.
като разгледа докладваното от Ани Захариева Въззивно частно наказателно дело № 20221100604365 по описа за 2022 година

С Определение от 08.08.2022г. по нчд № 9952/20022г. на СРС,НО ,136 състав, е оставена без разглеждане жалбата на Х. Х. Т., действащ чрез своята майка и законен представител М. С. Г. срещу решение по възпитателно дело №35/2021г. от 16.02.2022г. на М.к.за б.с п.п.на м. /МКБППНМ/ и непълнолетни при район „Витоша“ Столична община и производството по делото е прекратено.

Срещу определението на СРС, в определения срок, е постъпила жалба от процесуалния представител на Т., действащ чрез своята майка и законен представител М. С. Г., с искане за обезсилване на определението като недопустимо, постановено в нарушение на подсъдността на спора и връщането му с указания за повдигане на спор за подсъдност. Алтернативно се иска отмяна на определение и връщане за разглеждането му по същество жалбата се развиват съображения в подкрепа на направеното искане, като се посочва, че възпитателната мярка по същество е алтернатива на наказанието според разпоредбата на чл.49,т.1 от ЗБППМН, а административен акт е волеизявление на административен орган или друг овластен орган със закон, организация или лице, осъществяващо публични функции, с които се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на гражданин или организация. Изложеното отнесено към

конкретиката дава основание на жалбоподателя да твърди, че се касае за административен акт, с който са били засегнати законни права и интереси на Т., поради което са налице основания за разглеждането му от съда. Изложена е хронологията по делото, като е посочено, че първоначално делото е било образувано по подадена жалба от Т., чрез своята майка и законен представител М. С. Г. пред АССГ. Посочва се, че ВАС е отхвърлил застъпеното в определението на АССГ становище, че решението на МКБППНМ не създава задължения за адресата Т. и приел, че компетентен да разгледа жалбата е СРС, с което жалбоподателя не е съгласен, доколкото е налице административен акт, които да се разгледа по реда, установен в АПК. В жалбата се изразява несъгласие и с изложеното в определението на СРС, с което препратената от ВАС жалба е освен без разглеждане, поради липсата на изрично предвиден ред в чл.23 ЗБППМН. В този смисъл се посочва, че след като решението на МКБППНМ е административен акт, то съгласно чл.49,ал. 1 и ал.2 от Конституцията на Р България, същият е обжалваем и жалбата е допустима. .

В съдебно заседание пред въззивната инстанция процесалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата, с искане за обездсилване на определението на СРС и връщане с указания за повдигане на спор за подсъдност, като се поддържа и алтернативното искане за отмяна на определението и връщането му за произнасяне по същество.

Прокурорът счита жалбата за недопустима, тъй като намира че не е налице ред за разглеждане срещу определението, с което е оставена без разглеждане жалба срещу решение на МКБППМН. Отделно от това прокурорът посочва чл.24,ал.6 от ЗБППМН, от който е видно, че решенията на районен съд, когато действа като въззивна инстанция спрямо решения на Комисията, подлежащи на съдебен контрол са окончателни. Взема се становище, че решението на Комисията не може да обоснове наказателно обвинение, което да налага разглеждане на производството от съд, тъй като противообществените прояви на малолетни никога не могат да бъдат престъпления и предвид, че мярката „предупреждение“ е с превантивен характер, а не наказателен.

Софийски градски съд, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира следното:

До АССГ е подадена жалба от Х. Т. срещу Решение № 35 от 16.02.2022 на МКБППМН при Столична община, район „Витоша“, с което на Т. на основание чл.21,ал.1 т.1 от ЗБППМН е наложена възпитателна мярка „предупреждение“, съгласно чл.13,ал.1 т.1 от същия закон.

С определение от 09.05.2022г. по дело № 3889 от 2022г. на АССГ жалбата на Т. е оставена без разглеждане, тъй като наложената възпитателна мярка не създава права и задължения за адресата си, нито засяга неговите права, свободи и интереси, поради

което атакуването решение не е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК и не подлежи на оспорване пред съда. Съдът е посочил, че в подкрепа на становището му е и разпоредбата на чл.23 от ЗБППМН, в която изрично са предвидени възпитателните мерки, които подлежат пред съда, измежду които не е тази по чл.13,ал.1 т1. От закона. Срещу определеното на АССГ е подадена жалба до ВАС.

С определението от 04.08.2022г. на Пето отделение на ВАС по адм.дело № 6891/2022г. е оставено в сила определението на АССГ и жалбата е изпратена на СРС по компетентност. За да постанови своето определение Пето отделение на ВАС е приел, че правилна е преценката на административния съд, че решението на МКБППМН не съставлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК, и че решението не подлежи съдебен контрол за законосъобразност. Същевременно е посочено, че процесното решение представлява правораздавателен акт, издаден от несъдебен орган, като дейността по налагане на възпитателни мерки на малолетни и непълнолетни не е административна, поради което контрола по законосъобразност на тези актове е предоставен на общите съдилища.

С атакуването на определението от 08.08.2022г по нчд № 9952/22 на СРС, НО, 136 състав жалбата е оставена без разглеждане и производството е прекратено на основание, че с решението на МКБППМН е наложена на Т. възпитателна мярка „предупреждение“, съгласно чл.13, ал.1 т.1 от ЗБППМН и същата не е в изчерпателно изброените в закона актове, подлежащи на обжалване.

Съдебния състав като взе предвид изложените съображения на страните и установените факти по делото, намира следното:

Становището на този състав е, че Решението № 35 от 16.02.2022г. на МКБППМН е индивидуален административен акт. Това е така с оглед записаното в Решение №11 от 4.10.2016г. по к.д. №7 от 2016, че дори прокурорът при осъществяване на правомощията си по чл.37 от ЗБППМН действа като административен орган. Имайки предвид, че в решението на МКБППМН се съдържат всички признаци на индивидуален административен акт, то засегнатите лица имат открит път за съдебна защита по общите правила на раздел I „Оспорване на индивидуални административни актове“ на АПК, освен ако обжалването е изрично изключено.

В случая, обаче, ВАС, Пето отделение е приело, че становището на АССГ в определението по дело № 3889/2022г., че решението не е индивидуален административен акт е правилно, поради което е изпратил жалбата срещу решението на СРС.

За СРС не е била налице възможност за повдигане на спор за подсъдност, тъй като подобна хипотеза не е предвидена в НПК, който допуска спор между равни по степен съдилища, а в случая, че делото е подсъдно на по-горен съд следва съдебното

производство да бъде прекратено и делото да бъде изпратено на съответния прокурор. Т.е. за СРС е била налице задължение да приеме жалбата, изпратена от ВАС и да се произнесе по нея, преценявайки на първо място допустимостта ѝ. В тази връзка следва да се отбележи, че и въззивната инстанция също не разполага с правомощие да отмени определението и да върне делото с указание за повдигане на спор за подсъдимост между съдилищата, тъй като това е изключително правомощие на съда, които разглежда дело.

Същевременно, съдът намира, че първата инстанция в своето определение правилно е посочил, че на обжалване пред районен съд подлежат решенията на МКБППНМ, с които са наложени възпитателни мерки по чл.13, ал.1 т.3-10 и т.12 от ЗБППНМ.

Наложена на Х. Т. възпитателна мярка „предупреждение“ на основание чл.13, ал.1 т.1 от ЗБППНМ е извън тези, които подлежат на съдебен контрол, съгласно законът, в които изчерпателно са изброени мерките наложени с решение от МКБППНМ, които подлежат на разглеждане от съда.

Ето защо настоящият съдебен състав изцяло се съгласява с изводите на първостепенният съд по отношение на оставяне на жалбата срещу Решението на МКБППНМ, с която на жалбоподателя е наложена възпитателна мярка „предупреждение“ без разглеждане и е прекратено производството по делото.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 08.08.2022г по внчд № 9952/2022г. по описа на СРС, НО, 136 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____